

— Sa-Sabiene...., hikkelde Tonius, als had hij niet goed verstaan. Sa—Sabiene....?

— 't Is voor je bestwil, Tonius, dat ik het zeg. Sabiene is jong, en mooi....

Tonius knikte. Dat wàs zoo.

— En.... de graaf, vervolgde de ander, óók. Hij weet wel, hoe een jong meisje te vangen. Pas maar op, Tonius; Sabiene is een goede vrouw, en niemand denkt dat zij je ontrouw wil zijn. Maar het is niet voldoende om te bidden: Leid ons niet in verzoeking....

Hij stond op om te gaan.

— Maar.... eh...., begon ten derde male Tonius; die dáme.....

De meester boog het hoofd dicht naar hem toe, en zeide als een, die veel weet van wat er in de wereld doende is: — Een ieder is te koop, Tonius. Alleen de prijs, zie je, die verschilt....

Toen kwam Marinus, de staljongen, Tonius groeten van Sabiene: er waren door de onverwachte komst nog geen huisbedienden; zij had heel druk te doen en zou dien nacht blijven op het kasteel. Hij moest zich maar niet ongerust maken.

* * *

Tonius, na langen nacht van slapeloos woelen en benauwende droomen, tobde reeds vroegtijdig in den hof. Het was wel, zooals de barbier hem des Zaterdagavond nog verzekerd had: niemand, neen, niemand was te vertrouwen. De jonge graaf niet, en — wie weet — ook de meester niet, en — zelfs Sabiene — Hij schudde het hoofd en plukte de pasgewiede vezeltjes van zijn hand, die door den ochtenddauw kleefden. En bedacht, hoe des nachts, in de lange, slapelooze uren, het hem alles zoo eenvoudig had geschienen — zoo héél eenvoudig. — Als de jonge graaf Sabiene, die mooi was, gaarne lijden mocht; en als zij —, neen, zoo was het niet.

— Als hij, Tonius, die van Sabiene hield, die o, zoo veel van Sabiene hield, de jonge graaf zou zijn — dan zou hij haar wel gaarne zien.... En als hij, Tonius, Sabiene was, de mooie Sabiene — dan zou hij den jongen graaf misschien wel — neen, neen, zoo was het ook niet geweest.

Zich bezinnend, lei hij zijn petje naast zich neêr op den grond. Maar als de jonge graaf Sabiene begeerde, en Sabiene ook den jongen graaf....

Hij zette zijn petje weêr op; het was nog kil, zoo vroeg in den morgen.

— Als dat zoo was, — wat toch mogelijk zou zijn —, dan — dan werd het toch wel heel treurig, ook al bedrogen zij hem niet —, ja, zóó was het.

De schoolmeester zeide: ieder is te koop, maar de prijs, zie je, die verschilt.